



A tyúkok zsákokban távoztak, a gazda nem érti, mi történik, a műemlékvédelem még sehol. Az ajtót azért építették a várfalba, nehogy leomoljon.

Botrány van a vár környékén, kiabálás, veszekedés – érkezett az információ a szerkesztőségi forródróton.

Rögtön kiszálltunk a helyszínre, mert ha a járókelők ingerküszöbét is megüti a dolog, akkor valóban történhet valami.

A Vár-bár előtt megtudtuk, hogy előbb a Bánffy-bástya falában mangalicát tartó tulajdonos, majd az Eötvös József Szakközépiskola igazgatója **ordította le minősíthetetlen szavakkal az ott forgató tévéstáb fejét.**



Az igazgató „múzeumisták”-nak nevezte a média képviselőit, és megvádolta azzal, hogy a malacügyet is azért robbantották ki, hogy költözzön el az iskola – meséli **Balázs Attila**, a Civilek az Örökségért Mozgalom létrehozója, akivel épp a Duna Tv készített interjút **a várban a hétvégén kipattant malacbotrány kapcsán.**

A malacos bácsi pedig azzal fenyegetőzött, hogy menjen le a várfalról, mert akkor belefördítja a sárba, s neki annyi.

Zsákolják a tyúkokat

Érkezésünkkor már elült a hiszti, a stáb és Ambrus Ernő, a malacok tulajdonosa békésen beszélgetett. A malactartó bizonygatta, hogy ő nem csinált semmi rosszat, a vár falán található rés pedig eddig is ugyanekkora volt, csak több volt benne a beomlott kő.

Ambrus Ernő kifejtette, hogy azért akadt ki Balázs Attilára és, mint később kiderült, a múzeumigazgatóra, mert úgy tudja, az újságban **azt nyilatkozták róla, hogy ő a robbantó.**



Hogy mindenki értse, mire ez a nagy felhajtás: a hétvégén a múzeum alkalmazottai felfedezték, hogy [a vár oldalába valaki ajtót szerelt](#), és [disznóólnak használja a bástyát](#). A képeket közzétették a Facebookon, a témát felkapta a sajtó, és azóta ismét téma a Székelytámadt vár felújítása.

Ahogy az affér rendeződik, a bokáig érő sárban bezarándokolunk az inkriminált udvarra, ahol a [tegnap békésen legelésző tyúkok](#) épp vadul tiltakoznak az ellen, hogy a zsákokban szállítsák el őket otthonukból.

A malacokat egy városbeli ismerős fogadta be, hatan voltak összesen – tudtuk meg a tulajdonostól. Az anyjuk megdöglött, **ő csak felnevelte, mint ahogy bárki más a környéken a disznait.**

„Megenni tartottuk, mi másra?” – tájékoztat a sertésnevelde céljáról. „Ez nem farm, ahogy a sajtóban megjelent, hanem csak egy gazdaság.”

„Így is-úgy is elvittük volna innen őket, mert nagy lett a sár, nem azért szállítottuk el, mert megjelentek a képek a Facebook-on” – indokolja az állatok eltávolítását.

Az ajtóval mentette meg a várat

Ambrus győzköd arról, hogy nem hibás, bűnbakot csináltak belőle. Több évtizedes állapotok miatt vette a város a szájára. Az illetékeseket hibáztatja, amiért nem ügyeltek jobban a várra.

„Ezért, hogy megmentettem, hogy ne dőljön be, ezért miért vagyok én a hibás? Ezt az úristennek megérteni nem tudom” – fakad ki.

„Itt volt egy fásszín, amitől a lyuk nem látszott” – mutatja.



En mit tudom, mi lehetett itt ezerhatszáz éve?

Szerinte a várfal tetején levő fákat ki kellett volna vágni, mert a gyökeik szétnyomta a köveket, a víz bement, a fagy pedig tovább károsította a falat.

Panaszkodik, hogy a fél udvart kövek borítják. Eltávolítani nem szabad őket, de senki nem jön értük, hogy elvigye.

A másik felében nyáron veteményes van, azt mondja, hogy **ő örvendene a legjobban, ha végre felújítanák a várat, tudna sétálni benne az unokájával.**

„A tyúkok, s a malacok nem jártak be az üregbe, csak most jöttek be” – állítja, miután a szemünk láttára fogdosták össze belőle a szárnyasokat.



„Ez a hetvenes évek óta, mióta itt vagyok, így van. Én mit tudom, mi lehetett itt ezerhatszáz éve?” – teszi hozzá.

A telek tulajdonosa egyébként nem ő, hanem az Eötvös József Szakközépiskola aligazgatója, Liszkovics úr, magyarázza, csak átengedte az udvart használatra. A környéken élők szeretik az állatokat, mind faluról kerültek be a városba, és évtizedek óta disznókat, más háziállatokat tartanak.

Miklós: tavaszig le kell bontani

Balázs Attila megörökítette a néhány évvel ezelőtti állapotokat, **szerinte jócskán megnagyobbodott a Bánffy-bástya oldalában a lyuk**

. Akkor lehajolva tudott bemenni a résbe, most huszárcsákóval is be lehet hatolni.

Miklós Zoltán, a várfalakat adminisztráló *Haáz Rezső Múzeum* igazgatója érkezik a helyszínre. Ő azt állítja a vele készülő Duna tévés interjúban, hogy **150 éve, mióta az iskola megépült, nem történt semmiféle pozitív beavatkozás a vár falában.**



Állapítványok és építkezések a várban, amelyek egyrészt a központi régió lakosságát érintik, az a műemlekhez méltó magatartást kell tanúsítani.

Tavaszig le kellene bontani a gazdasági épületeket, fel kellene mérni a károkat.

A múzeumigazgató a tervekről is beszélt: „Pályázati kilátások vannak, márciusban elkezdnének a régészeti ásatások a Hajdú-bástya bejáratánál. Ez a bástya van legelőször beütemezve arra, hogy befedésre kerüljön, egy regionális információs pont jöjjön létre a legalsó szinten, két szinten pedig múzeumi kiállítótér valósuljon meg, és, miután tető kerül a bástyára, egy kilátó, kerengő is lesz rajta”.

Elmondta, a vár falainak egy részét már nem lehet régészetileg feltárni, mert még a Hajdú-bástya nyolcvanas évekbeli feltárása óta is történtek visszafordíthatatlan kárt okozó rongálások. Falakat építettek az egykori erődnek.

„Az emberi gondatlanság határtalan

a székelyudvarhelyi vár esetében” – állapította meg. A múlt héten a Telegdy bástyáról kénytelenek voltak levenni köveket, hogy ne veszélyeztesse a lakókat. Az itt élők nem tehetnek arról, hogy omlik a fejükre a várfal.

Miklós hangsúlyozta: ez nem csak egy omladozó, roskadozó kőfal, hanem egy évszázados műemlék. Egyedüli középkori, világi jellegű műemléke a városnak, ami komoly identitásformáló tényező lehet az itt élő székely közösség számára.



A malactulajdonossal, az igazgatóval és az örökségvédő mozgalom elindítójával folytatott beszélgetésből úgy tűnik, mindenki érti valamelyest, mekkora értéket képvisel a vár, csak senki nem vállalja az érdekellentétekből származó konfliktust.

Mindenkinek valamiféle áldozatot kellene hoznia: a Tó utcai imaház tulajdonosának a fényes tetőzetről, a szomszédos gazdáknak a fásszíneik egyik faláról kellene lemondaniuk. Az iskolaigazgató félti az intézménye épületét, a múzeum a vár falát.

A megyei műemlékvédelem még egy olyan tényező, amelynek lenne beleszólása az ügybe, de igazgatója Bukarestben tanácskozik, ezért még nem szállt ki a helyszínre – tudtuk meg a helyszínen.

Az ügyben több panasz is született: Miklós Zoltán elmondta, a múzeum a rendőrségen és a műemlékvédelmi igazgatóságnál is jelezte a problémát, előbbinél magántulajdon-sértés, míg utóbbinál a műemlék rongálása miatt, mindkettőt ismeretlen tettes ellen. A polgármesteri hivatalnál is iktattak egy helyzetjelentést, melyben a vár jelenlegi állapotát taglalják.

A civilek szintén panaszt tettek mindhárom fent említett helyen, valamint a székelyudvarhelyi

ügyészségen is, így gyakorlatilag minden érintett hatóság és hivatal kapott hivatalos értesítést.